

Szeptember 15-től mintegy száznyolcvan magyar sportoló versenget az érmeért az évszázad utolsó olimpiáján Sydneyben.

Természetesen nem egyforma eséllyel veszik fel a versenyt, mert csapatunkban lesznek olyanok, akik már azzal is a maximumot nyújtották, hogy kiharcolták a részvétel jogát a világ legjobb sportolójának a vetélkedőjén, amelyen csak nehéz kvalifikációs versenyek után lehet indulni. Szerencsére azonban

KAJAK-KENU ■ Kőbánt felújítják a Sportkórházban

„Örülök, hogy megsérültem!”

A szolnoki ob-n megsérült Kőbán Rita állítja, amire véget ér a kórházi kezelése, tizenhat évesnek érzi majd magát. Az egyéni szám olimpiai címvédője jelenleg egy Magyarországon ritkaságszámba menő eljárás „hatálya alatt áll”, a metódus neve könnyen megjegyezhető, elsősorban dallamossága miatt: ciklotron-elektron-magneto-rezonancia stimuláció.

„Ez egy újfajta kezelés, amely a sejtekre hat, márpedig ha azok gyógyulni kezdenek, akkor minden gyógyul – értekezett a módszerről Kőbán. – Lángfy György, a fizioterápiás főorvos negyven éve foglalkozik az izomzattal, a vele folytatott beszélgetés során döbbentem rá, milyen jól tettem, hogy ösztönösen leálltam Szolnokon. A doktor úr elmondta, az efféle stresszhelyzetből, továbbá túlterheltségből adódó húzódások, görcsök a legalattomosabbak. Nem károsítják súlyosan az izmot a jelentkező pillanatában, azonban olyanná teszik,

„Ha akkor nem állok le, lehet, hogy a pályafutásom nem Sydneyben, hanem a konyhában fejeződik be”

hogy az két nap múlva, amikor az ember felnyúl a kávécsészéért a felső polcra, egyszer csak elszakad. Ha ez bekövetkezett volna, a pályafutásom nem Sydneyben, hanem a konyhában fejeződik be.”

Kőbán azt is elárulta, kifejezetten örül a sérülésének, ugyanis Lángfy doktor csodamasinájára a régi bajait is megszünteti.

„Számos húzódás, apróbb szakadás emlékéit őrzöm magamban, de nem törődtem a nyomokkal, a testem megszokta, hogy olykor sajognak. Van például az csípőmben egy ízületi tokosodás, azt eddig injekcióval lehetett kezelni, most viszont egy pillanat alatt eltűntette a doktor úr.” A szolnoki incidens óta a bajnoknál lelkileg is rendbe jött: „Meg vagyok hatódva, hihetetlenül kedvesek az emberek, kérdegetnek a sérülésemről, aggódnak miattam, mondják, remélik, nem lesz semmi baj az olimpián. Sem nekik, sem a Sportkórháznak nem lehetek eléggé hálás.”

S hogy testileg mikor kerül egyensúlyba?

„Már evezek, mert érzem, hogy gyógyulok. És ami az igazán fantasztikus, hogy a kezelésnek hála nem csupán fiatalodtam, de a csípőproblémák megszüntetésével jobban ki tudom nyújtani a lábam, előrébb tudok hajolni, így most egyszerűen tíz centivel hosszabb lett a húzásom. Azt hiszem, nem kell ecsetelnem, hogy ez mennyit számít ezen a szinten.”

(csurka g.)